

ACC. N:R M. 16055: 1-6.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Edla Jonasson, Knäved*  
Härad: *Sunnerbo* Berättare: " " "  
Socken: *Hinneryd* Berättarens yrke: *småb. hustru*  
Uppteckningsår: *1963* Född år *1892* i *Hinneryd*

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

*Ungdomens näjesliv. s. 1-6.*

*fu' uppt.*

Skriv endast på denna sida.

Som svar på Eder fråga den 11-11 63.  
Vill jag här i någon <sup>man</sup> fjärraka besvara.

Bärjar med Julens näjen. Till  
sådana bjäds ungdom i mängd  
dåfar att alla som varit behjälpliga  
vid den då på stora ångs-ko-  
skärden alltid bjäds på just kalas  
om Julen. Här var lekar ett myg-  
ke stort näje, även dansade man  
i stadsugan, eller på tagen till  
musik av Dial, eller som man  
nu säger ett "gammalt" Magdeburgare.  
men dessa var nya på den tiden.  
Längre fram i tiden var det de  
starktättade Gramofoner som fick  
utgåra musiken, ibland dansade  
vi ungdomar av bara farten. På den

tri uppl.

25/11-63.

Tiden var ingen bestkänd med  
strålande ljus och glänsande dans-  
banor, men lika väl hade vi ändå  
styrkepron så färekorn emellan-åt så-  
dana som, att resa mest bryta arm  
och dyktigt, men endast för de man-  
liga, vi flickor plögade hjälpa Mor-  
an på gårdens mod att servera  
dricka, ja lite av varje, ty mat  
och dricka bjöds riktigt under små  
timmarna. Ja som under vintrens  
kupp samlades vi ungdomar i någon  
ädelstuga, där man kunde ulla något  
här dansade vi av hjärtans lust, hela  
lördagsnatta, vår feild var ju då på  
den tiden så väldigt hårt begränsad.  
Så kom Nideammar med sin grän-  
ska. Då lertor majstängen på en

hög, och mågallunda Stenferi stätt.  
Musiken var då Gialens och Ståkaenas  
klunghögtid. Fast någon anställd  
Spelman var det ej. Och hans arättning  
var stantarna som lades i hans  
hatt. Senare på Sommaren var det ung-  
domarnas klara föjdt, att få på  
lönad loge, svänga om med kära-  
sten sin. Vad jag här omnämnt  
är före 1912 å 15. Sedan käre gode  
Logerna här på orten att beliva  
en samlingsplats för dans och näjen  
här byggdes för eninghuset föreningen  
F. O. G. T. S. med flera. efter mår-  
ten var dans med anställd,  
Spelman, denne var utänad. Så  
och ardningsreakt, det blev dysa-  
se att dansa och ha roligt än jämt.

men så att säga lungare, för  
nu sägs det ju mycket mindre,  
man måste vara mycket för att  
gå vara med i föreningen.  
Men så var det stora Märknader, då  
på kvällen samtalades man i stora  
skoror, vid avbegränsningen där där-  
sades och stajjades värre. Ja där  
kom ofta "lommeflaskor" från  
Brännvinsstämman, ätjäft av glömskas  
slutande ofta med ganska hårt  
slagsmål, ofta bara för en Flickas  
skull. Men ofta kunde vi Flickor  
avända det så otrevliga bråket,  
varer var åter glad labbande sin  
Flicke mat hemem hem. Ofta vi kunde  
de hålla till vi vägsällor? ja  
be, på den tiden fanns ej någon Bil.

Så var här We dunsbarar, betagna  
i en smälansh tövskogs glänta vackert.  
men ofta så, var även här det gläd-  
jestämmande Bränninet, vilket nämndes  
som glädjande, men tyvärr var det  
blott & följande. Men bara man kunde  
de få dessa best, så pågick de  
samma, och sava rust av sig. Vi  
andra ungdomar dansade och staj-  
ade av hjärtans lust. Heade blott  
Spreiten ej funnits, ja så i den tiden  
hade nog boud leannads vanan  
varit sundare än nu. Det ser i-  
alla fall så ut i våra tidningar.  
Men att klanka på vår nu tids  
ungdom är nog felaktigt, för min  
del tycker jag att de flästa här  
på landsbygden är idel. Ungdom.

vet nu ej an vad jag var med-  
secknat närmod. var just vad vi  
äsyftade, men så uppfattade  
jag det, var god medela.

Vänligen Edla Jonas Jon